



Frank Faber, Prinselijk Gebonden

‘Je hoeft niet klein te denken’

Hij verhuisde onlangs van de Herenstraat, hartje centrum, naar de Wibautstraat in Amsterdam-Oost, omdat hij gek werd van de toeristen in zijn winkel. Vlak daarvoor nam hij Don Florito, het trouwbedrijf van Giada Graziani, over. Het gaat meer dan goed met bloemist en ondernemer Frank Faber (32) van Prinselijk gebonden. ‘Loslaten heb ik wel moeten leren.’

TEKST | ILSE BROERS FOTO'S | MELISSA SCHOLLAERT

Wat een fraai pand! ‘Ja, net nieuw, we zijn op 24 januari opengegaan. Het was een grote open ruimte. Die is nu opgedeeld door een enorme kastenwand van acht meter breed en vier meter hoog. En er kwam een grote zinken werkbank.’

Waarom wilde je weg uit de Herenstraat? Centraler kun je niet zitten. ‘Op een gewone zaterdag kwamen er wel 150 toeristen binnen, die rondliepen en foto’s maakten en riepen hoe amazing en beautiful mijn winkel was. Gek werd ik ervan, want je hebt er niks aan en de aandacht op sociale media heb ik ook niet nodig. Ik was al langer aan het rondkijken voor een nieuwe locatie maar echt makkelijk gaat dat niet in Amsterdam. Tijdens het bezorgen reden Hidde en Cindy van mijn

‘Ik ben opgegroeid met mijn voeten in de modder’

team hierlangs en zagen dat het leeg stond. Dezelfde avond werd ik gebeld door mijn makelaar, over hetzelfde pand. Dan is het meant to be, dacht ik.’

En hup, dan beslis je? ‘Ik ben heel intuïtief. En niet snel bang. Als het goed voelt, dan doe ik het. Zo begon ik ook acht jaar geleden in mijn eerste pandje aan de Prinsenstraat; ik werkte destijds in Bussum en kreeg een tip. ’s Avonds stond ik met mijn toenmalige vriendin door het raam naar binnen te kijken en besloot: dit gaan we doen. Ik was geloof ik drie keer in Amsterdam geweest.’

En de naam? We zaten daarna op een terrasje en keken om ons heen naar de straatnamenbordjes: Prinsengracht,

Prinsenstraat. En zo bedachten we Prinselijk Gebonden. Ja, zo snel ging het. Ik ben heel blij met deze naam, die is nog steeds heel sterk.’

Je komt uit Friesland. Heb je daar profijt van? Mijn Friese nuchterheid is een grote pre. Ik ben opgegroeid met mijn voeten in de modder. Ja, ik geloof wel dat het zo voelt: ik ben heel geaard. Vanaf mijn veertiende heb ik gewerkt. Ik heb altijd werken en leren gecombineerd; ik ben dyslectisch en werd naar een LOM-school in Heerenveen gestuurd. Vreselijk, mijn schooltijd. Mijn geluk was dat ik bij een klein tuincentrum in Rottum kwam te werken waar ik de bloemen ontdekte. Het vak heb ik daar geleerd, de eigenares droeg me op handen; ik mocht alles.’



En nu doe je hotels, events, uitvaarten en je hebt de winkel. 'Ik ben een gelukkig mens. Maar twee jaar geleden ben ik wel bijna gestruikeld. Ik dacht dat ik door hard rennen een succesvolle zaak kreeg, maar dat hou je op den duur niet vol. Toen ben ik voor het eerst met mijn vriendin drie weken weg geweest, naar Bali; dat was heel fijn en heel intens. Nu doe ik het anders; ben ik op zaterdag bijvoorbeeld nooit aanwezig in de winkel. Dat geeft me heel veel vrijheid in het ondernemen. Maar dat kan alleen omdat ik nu een sterk team heb, met vier fulltimers en drie stagiaires, aan wie ik het kan delegeren en overlaten. Dat heeft even geduurd om deze mensen om me heen te verzamelen.'

Hidde Klink, junior kampioen bloemsierkunst, werkt nu een jaar bij je. 'Hidde mag nooit meer weg! Het is heerlijk om met iemand te kunnen sparren over alle aspecten van het werk. Dat heb ik

nooit gehad. Hij is nu in charge over Don Florito, al kijk ik wel mee met een helicopterview. Ja die naam blijft, dat is een instituut in de regio en ver daarbuiten.'

Waarom wilde je Don Florito overnemen? 'Dat ging nogal spontaan. Giada belde me voor advies, zij wilde na veertien jaar iets anders gaan doen en de overname door het personeel, het oorspronkelijke plan, was na driekwart jaar nog niet rond. Bij mij thuis bespraken we dat en zei ik tegen haar: ik ben je plan B! Mijn vriendin die erbij was keek wel wat verbaasd, maar zei: als het goed voelt, moet je het doen. Zo doen we nu ook zestig tot tachtig events en bruiloften per jaar.'

Hoe ziet een dag eruit? 'Drie keer per week ga ik inkopen, heb besprekingen voor rouwwerk, en ik bezoek bestaande en nieuwe klanten. Mijn stagiaires gaan overal mee naartoe. Ik doe vijftien

*'Hard
remmen
hou je
op den
duur niet
vol'*

hotels in Amsterdam, waaronder Sir Albert in de Pijp, Sir Adam in Noord en het Park Hotel in Oud-Zuid. Net nieuw is hotel Leonardo, met 500 kamers, en NH Flower Market. Naar elk hotel gaan andere werken in een eigen stijl. Op maandag doen we de zakelijke route, de vaste abonnementen; vaak klanten uit de beginperiode. Dat is meer massawerk, dan maak je zo tien dezelfde vazen.'

Wat doe je het liefst? Heb je een voorkeur? 'Rouwwerk maken, dat doe ik het liefst de hele dag. Een werk maken dat die persoon weergeeft in bloemen. Het mooiste compliment is als de familie erdoor geraakt is. Ik ben een gevoelsmens, ben ook aangesloten bij Afscheid met bloemen. Zorgen voor een prachtige trouwsetting is ook leuk, maar heel anders. Inkopen doe ik ook graag, altijd bij Dobbe Flowers in Aalsmeer. Ook op gevoel, anders voel ik me beperkt, met de luxe dat ik weet dat ik



het gros toch wel kwijtraak. En soms doe je een miskoop, ook dat hoort erbij, koop je net iets teveel in aantallen.’

Omschrijf je stijl eens? ‘Ik heb een stoere stijl, wat grover, mannelijk misschien wel. Met weinig groen en veel takken. Ik hou van grote objecten en vazen. Ik denk ook groot. Het liefst werk ik met seizoensbloemen, zoals nu de prachtige ‘Papa Dobbe’-tulpen en met grote bloemen, rododendron en fruittakken.’

Hoe noem jij jezelf? Bloemsierkunstenaar? Stylist? ‘Haha, ik ben gewoon bloemist. Dat is ook weer die Friese nuchterheid. Eigenlijk ben ik meer ondernemer dan bloemist.’

Sta je zelf ook in de winkel? ‘In de winkel staan vind ik niks. De vragen die je krijgt: een tulp kost 2,50 euro en hoe lang staat die dan? Daar gaat het mij niet

*‘Eigenlijk
ben ik meer
ondernemer
dan
bloemist’*

om. Een tuinroos die mooi is staat drie dagen – waarom zou je dan een bloem willen die langer staat? Een *Anthurium* blijft weken goed, maar er gebeurt niks als je ernaar kijkt.’

**Je bent heel betrokken bij het bloem-
onderwijs en hebt altijd stagiaires.** ‘Ik zit in de sector adviesraad van het Clusius in Alkmaar, over bijvoorbeeld de invulling van het lesprogramma en van de lint- en blokstages, ook heel belangrijk. Daar zit de nieuwe generatie, die gaat het straks doen. Mijn stagiaires zijn vrijwel altijd derdejaars; ik ben veel te druk om ze basisvaardigheden te leren. Ik neem ze dan ook niet bij de hand, ze moeten zelf aan mijn mouw trekken als ze iets willen weten.’

Wil je ook een voorbeeld zijn? ‘Dat is een beetje sterk uitgedrukt. Maar ik wil wel laten zien dat je dit kunt bereiken, als jongen uit Friesland; ik was 24 toen ik

voor mezelf begon. Je hoeft niet klein te denken. Ik wil altijd meer dan dit. Niet in de zin van meer geld, maar een hoger doel: kijken naar wat mogelijk is.’

Wat zie je dan? ‘Over een jaar of tien zou ik graag een eigen locatie willen, net buiten Amsterdam, met plek voor bruiloften en een mooie boshut voor afscheidsceremonies. Een fijne plek voor mijn vriendin en ik, en waar, wie weet, onze kinderen alle ruimte hebben om te spelen. Ja, dat zie ik wel voor me. We zien wel hoe we daar komen.’ 🍀